

Суб'єкт права на конституційне звернення:
Громадянин України

місце проживання:

Тел моб.

Про офіційне тлумачення ч.1 ст.335 Цивільного Процесуального Кодексу
України у системному зв'язку
з ч.4 ст.338 Цивільного Процесуального Кодексу України.

Конституційне звернення

Підставою для подання цього звернення Суб'єктом права на конституційне звернення (надалі - Суб'єкт права), є неоднозначне застосування Вищим Спеціалізованим Судом України з розгляду цивільних та кримінальних справ (надалі - Суд касаційної інстанції) ч.1 ст.335 Цивільного Процесуального Кодексу України (надалі - ЦПК України).

Метою подання цього конституційного звернення Суб'єктом права, є захист власних конституційних прав, передбачених зокрема ст.8, ст.55, ст.129 Конституції України.

Дане конституційне звернення Суб'єкт права мотивує нижчевикладеним, а саме:

На даний час в порядку цивільного судочинства розглядається справа за цивільним позовом Суб'єкта права до обласна клінічна лікарня обласної

Ради (надалі КУ « » ЗОР та/або Відповідач) про відшкодування майнової та моральної шкоди з приводу надання неналежної медичної допомоги матері Суб'єкта права, яка померла у стаціонарі КУ «

Ухвалою Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ від 08.10.2014 року (Справа № , копія додається, посилання у

Єдиному Державному реєстрі судових Рішень у мережі Інтернет:

<http://reyestr.court.gov.ua/Review/40871423>) за касаційною скаргою Відповідача, Ухвалу Апеляційного суду області від 29.01.2014 року було скасовано, справу направлено на новий розгляд до суду апеляційної інстанції.

Суб'єкт права вмотивовано вважає що, при розгляді цивільних справ у касаційному порядку предметом яких є відшкодування моральної шкоди у деліктних (позадоговірних) правовідносин, та які за своєю правовою природою регулюються однаковими нормами матеріального права.(ст.23, ст.1167, ст.1168, ст.1172 Цивільного Кодексу України) має місце неоднозначне застосування Судом касаційної інстанції норми процесуального Закону, а саме: ч.1 ст.335 ЦПК України.

За змістом ч.1 ст.335 ЦПК України:

1. Під час розгляду справи в касаційному порядку суд перевіряє в межах касаційної скарги правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм матеріального чи процесуального права і не може встановлювати або (та) вважати доведеними обставини, що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими.

Системний аналіз вище зазначеної норми процесуального Закону, дозволяє стверджувати що суд під час розгляду справи в касаційному порядку перевіряє вище правильність застосування судом першої або апеляційної інстанції норм

матеріального чи процесуального права, та не може встановлювати обставини що не були встановлені в рішенні чи відкинуті ним.

Підставою вважати неоднозначним застосування Судом касаційної інстанції норм ч.1 ст.335 ЦПК України, безпосередньо дає системно - порівняльний аналіз змісту мотиваційної частини Ухвали Суду касаційної інстанції у зазначеній цивільній справі, від 08.10.2014 року, та мотиваційної частини Ухвали Суду касаційної інстанції від 22.05.2013 року за результатами розгляду справи у касаційному провадженні за позовом ОСОБА_1 до комунальної установи «Запорізький обласний клінічний онкологічний диспансер», третя особа - ОСОБА_2, про стягнення моральної шкоди за касаційною скаргою ОСОБА_1 на рішення Комунарського районного суду м. Запоріжжя від 10 жовтня 2012 року та ухвалу апеляційного суду Запорізької області від 20 листопада 2012 року (Справа № 6-51801св12 посилення у Єдиному Державному реєстрі судових Рішень (джерело інформації) у мережі Інтернет.: <http://revestr.court.gov.ua/Review/31726849>.

Результати системно – порівняльного аналізу притисів мотиваційних частин Ухвали Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ від 08.10.2014 року (Справа № 6-11338св14), Ухвали Суду касаційної інстанції від 22.05.2013 року (Справа № 6-51801св12) дозволяє стверджувати про неоднозначне застосування Судом касаційної інстанції притисів ч.1 ст.335 ЦПК України (межі розгляду справи судом касаційної інстанції) за однакових юридично значимих обставин.

Згідно змісту мотиваційної частини Ухвали Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ від 08.10.2014 року (Справа № посилення у Єдиному Державному реєстрі судових Рішень у мережі Інтернет: <http://revestr.court.gov.ua/Review/40871423>):

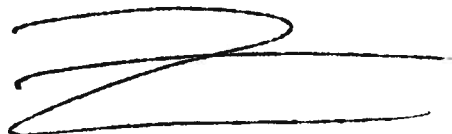
«перевіряючи законність та обґрунтованість рішення суду першої інстанції, апеляційний суд у порушення ст. ст. 303, 315 ЦПК України наведених вимог закону не врахував; обставини справи, що мають значення для правильного вирішення справи належним чином не з'ясував, зокрема, не звернув уваги, що висновками судово-медичних експертиз, наявними в матеріалах справи, не встановлено, що смерть

спричинена протиправними діями лікарів;» «і дійшов передчасного висновку про залишення рішення суду першої інстанції без змін.» (абз.7 стр.4, абз.1 стр. 5, згідно змісту мотиваційної частини Ухвали).

Згідно змісту мотиваційної частини Ухвали Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ від 22.05.2013 року (Справа № посилення у Єдиному Державному реєстрі судових Рішень (джерело інформації) у мережі Інтернет.: <http://revestr.court.gov.ua/Review/31726849>:

«у порушення вимог ст. ст. 212 - 214, 315 ЦПК України, суд апеляційної інстанції зробив зазначений висновок не встановивши всіх фактичних обставин у справі, а саме: не звернув увагу та не надав оцінки документам, які б могли встановити наявність або відсутність вини відповідача: наявним у справі епікризам щелепно-лицьового відділення міської лікарні екстреної та швидкої медичної допомоги м. в яких були описані післяопераційні наслідки для здоров'я позивача, а також не було встановлено причини пошкодження здоров'я позивача у вигляді спотворення обличчя». (абз.6 стр.2 згідно змісту мотиваційної частини Ухвали).

Враховуючи вищевикладене, прямо вбачається що обидва спори стосуються відшкодування моральної (немайнової) шкоди, в порядку деліктної (позадовірної відповідальності), та за своєю правовою природою регулюються однаковими нормами матеріального права.(ст.23, ст.1167, ст.1168, ст.1172 Цивільного Кодексу України). Згідно правової позиції Конституційного суду України (Ухвала Конституційного Суду України від 12 травня 2010 року № 31-у/2010): Під неоднозначним застосуванням положень Конституції України або законів України слід розуміти різне застосування одних і тих же норм цих правових актів судами України, іншими органами державної влади за однакових юридично значимих обставин.

Згідно змісту ІНФОРМАЦІЙНО-МЕТОДИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ для громадян, іноземців, осіб без громадянства та юридичних осіб щодо підготовки конституційних звернень, які викладені на офіційному веб-сайті Конституційного Суду України в мережі Інтернет у розділі «Жорисна Інформація», посилання:

<http://ccsu.gov.ua/uk/publish/article/133816>, зокрема:

До однакових обставин можна віднести, наприклад, випадки, коли суди загальної юрисдикції розглядали справи однієї категорії з однаковим чи подібним предметом позову, або інші органи державної влади приймали рішення щодо одного кола питань за зверненнями певних суб'єктів.

Неоднозначність застосування положень Конституції або законів України має бути підтверджена документально відповідними рішеннями судів загальної юрисдикції, інших органів державної влади.

За змістом ч.1 ст.208 ЦПК України:

1. Судові рішення викладаються у таких формах:

- 1) ухвали;**
- 2) рішення;**
- 3) постанови.**

Враховуючи вищевикладене, Суб'єкт права на підставі системного аналізу вищевказаних положень мотиваційної частини Ухвали Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ від 08.10.2014 року вважає що Суд касаційної інстанції фактично встановив обставини у справі, на підставі яких виклає в ухвалі Суду фактично доводи, які прямо указують (прогнозують) певні результати нового вирішення справи, а саме: про відмову Позивачеві (суб'єкту права) в позові в частині відшкодування моральної (немайнової) шкоди, (в силу приписів ч.4 ст.338 ЦПК України, яка логічно застосовується у системному зв'язку з нормою процесуального Закону яка визначає межі розгляду справи у касаційному порядку) що в контексті системно - порівняльного аналізу зі змістом мотиваційної частини Ухвали Вищого Спеціалізованого Суду України з розгляду цивільних та кримінальних справ від 22.05.2013 року (Справа № 6-51801св12) дає всі підстави обґрунтовано вважати про неоднозначне застосування Судом касаційної інстанції приписів ч.1 ст.335 ЦПК України (межі розгляду справи судом касаційної інстанції) за однакових юридично значимих обставин, а від так виникає об'єктивна та нагальна потреба в офіційному тлумаченні суті вищевказаної норми процесуального Закону, з метою захисту прав Суб'єкта права, а саме:

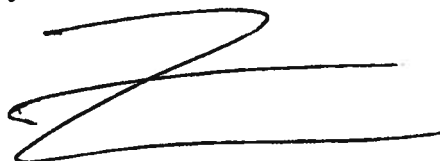
- Обсягу прав передбачених ст.8, ст.55, 129 Конституції України,
- Обсягу прав передбачених ст.6 Конвенції про захист прав людини та основних свобод, ст.8 Загальної декларації прав людини 1948 року.

За змістом ч.4 ст.338 ЦПК України:

4. Висновки і мотиви, з яких скасовані рішення є обов'язковими для суду першої чи апеляційної інстанції при новому розгляді справи.

Згідно правової позиції Конституційного суду України висловленої у Офіційному тлумаченні положення пункту 8 частини третьої статті 129 яке викладено у мотиваційній частині Рішенні Конституційного Суду № 8-рп/2010 від 11.03.2010}, зокрема:

"Правосуддя за своєю суттю визнається таким лише за умови, що воно відповідає вимогам справедливості і забезпечує ефективне поновлення в правах. Загальною декларацією прав людини 1948 року передбачено, що кожна людина має право на ефективне поновлення в правах компетентними національними судами у випадках порушення її основних прав, наданих їй конституцією або законом (стаття 8). Право на ефективний засіб захисту закріплено також у Міжнародному пакті про громадянські та політичні права (стаття 2) і в Конвенції про захист прав людини та основних свобод (стаття 13)".

За змістом ст.55 Конституції України: Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

За змістом ст.129 Конституції України:

Основними засадами судочинства є:

1) законність;

8) забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду, крім випадків, встановлених законом;

За змістом ст.94 ЗУ «Про Конституційний Суд України»:

Підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод.

Враховуючи вищевикладене, керуючись ст.55, ст.147, ст.150 Конституції України, ст.42, ст.43, ст.94 ЗУ «Про Конституційний Суд України»,

Прошу:

Надати офіційне тлумачення (роз'яснити), суть наступної норми Цивільного Процесуального Кодексу України, а саме:

ч.1 ст.335 Цивільного Процесуального Кодексу України у системному зв'язку з ч.4 ст.338 Цивільного Процесуального Кодексу України в аспекті наступних питань, а саме:

- Чи надає зазначена норма процесуального Закону під час розгляду справи в касаційному порядку, право на викладання в ухвалі суду доводів, які так чи інакше указують (прогнозують) результати нового вирішення справи?

- Чи є мотив та/або висновок суду при розгляді справи у касаційному порядку який було сформульовано за межами обсягу прав передбаченого правовою нормою процесуального Закону, таким що є обов'язковим для судів апеляційної чи першої інстанції)?

Вищевикладене конституційне звернення складено державною мовою та викладене на 4 (чотири) аркушах, кожен з яких підписано Суб'єктом права – особисто.

В порядку приписів ст. 42 ЗУ «Про Конституційний Суд України», конституційне звернення та додатки до нього складено, та подаються у трьох автентичних примірниках.

Додатки до першого примірника:

З повагою,

26.10.2014 р.

Ю.В.Мирошник